

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 508

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 iunie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
222. — Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară.....	1-2	184. — Ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației pentru aprobarea Documentului de politică și strategie privind implementarea serviciului universal în sectorul comunicațiilor electronice.....	3-16
387. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară.....	3		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 9 din 22 ianuarie 2004 privind unele contracte de garanție financiară, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.8 din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 30 ianuarie 2004, cu următoarele modificări și completări:

1. **La articolul 2, litera a) a alineatului (1) va avea următorul cuprins:**

„a) *bancă de dezvoltare multilaterală* — reprezintă banca de dezvoltare internațională și regională, cum ar fi: Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare — International Bank for Reconstruction and Development, Corporația Financiară Internațională — International Finance Corporation, Banca Interamericană de Dezvoltare — Inter-American Development Bank, Banca Asiatică de Dezvoltare — Asian Development Bank, Banca Africană de Dezvoltare — African Development Bank, Council of Europe Development Bank, Banca Nordică de Investiții — Nordic Investment Bank, Banca Caraibiană de Dezvoltare — Caribbean Development Bank, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare — European Bank for Reconstruction

and Development, Fondul European de Investiții și Corporația Interamericană de Investiții — European Investment Fund and Inter-American Investment Corporation;“

2. **La articolul 3, punctele 1, 3, 4 și 6 ale literei c) vor avea următorul cuprins:**

„1. o instituție de credit, astfel cum a fost definită în Legea nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare;

3. o instituție financiară, astfel cum a fost definită în Legea nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare;

4. o societate comercială de asigurare, de asigurare-reasigurare și de reasigurare, astfel cum acestea au fost definite în Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare;

6. o societate de administrare a investițiilor, astfel cum aceasta a fost definită în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 513/2002;“

3. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Punerea la dispoziție a garanției financiare se face prin remiterea, transferarea, deținerea, înregistrarea sau orice altă modalitate prin care beneficiarul garanției ori persoana care acționează pe seama acestuia obține deținerea sau controlul asupra garanției financiare. Garanția financiară se consideră pusă la dispoziție chiar dacă furnizorul acesteia beneficiază de dreptul de a înlocui garanția financiară sau de a retrage în favoarea sa surplusul de bani ori instrumentele financiare.

(2) Înscrisul probator trebuie să permită identificarea garanției financiare. În acest scop este suficient să se dovedească faptul că instrumentele financiare transmisibile prin înscriere în cont, care fac obiectul garanției financiare, sunt înregistrate în creditul contului relevant sau constituie un credit asupra acestui cont, iar sumele de bani care fac obiectul garanției financiare sunt înregistrate în creditul unui cont desemnat ori constituie un credit asupra acestui cont.

(3) Se consideră că garanția financiară se află sub controlul beneficiarului acesteia, atunci când:

- garanția reală mobilă asupra valorilor mobiliare s-a înscris în registrul emitentului, în condițiile legii;
- garanția reală mobilă asupra titlurilor de stat s-a înscris în registrul titlurilor de stat, în condițiile legii;
- garanția reală mobilă asupra certificatelor de depozit emise de Banca Națională a României s-a înscris în registrul emitentului, în condițiile legii;
- sumele de bani și soldurile creditoare au fost blocate într-un cont deschis la o instituție de credit sau de către aceasta.“

4. La articolul 5, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Contractelor de garanție financiară și garanțiilor financiare prevăzute de prezenta ordonanță nu le sunt aplicabile dispozițiile referitoare la formalitățile de constituire și publicitate a garanțiilor reale mobiliare, la ordinea de preferință, precum și la condițiile de executare a garanțiilor reale mobiliare, stabilite de dispozițiile titlului XV „Despre amanet“ din Codul civil, ale Codului de procedură civilă și ale titlului VI „Regimul juridic al garanțiilor reale mobiliare“ din Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, cu modificările și completările ulterioare.“

5. La articolul 5, alineatul (3) se abrogă.**6. La articolul 6, alineatele (4) și (7) vor avea următorul cuprins:**

„(4) Executarea sau evaluarea garanțiilor financiare, precum și calcularea obligațiilor financiare garantate trebuie să fie realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial, potrivit înțelegerii dintre părți.

.....
 (7) Prevederile art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 525/2002, cu modificările ulterioare, nu sunt aplicabile în ceea ce privește momentul la care operează transferul dreptului de proprietate asupra instrumentelor financiare care fac obiectul garanției financiare.“

7. La articolul 6, după alineatul (7) se introduce alineatul (8) cu următorul cuprins:

„(8) Prevederile alin. (1) lit. b) se realizează cu respectarea reglementărilor emise de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, în aplicarea art. 162 și 166 din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 28/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 525/2002, cu modificările ulterioare.“

8. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Dacă contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate prevede astfel, beneficiarul garanției financiare dintr-un astfel de contract are dreptul de utilizare a garanției în condițiile prevăzute de contractul respectiv, cu respectarea prevederilor prezentei ordonanțe.

(2) În măsura în care beneficiarul garanției financiare exercită dreptul prevăzut la alin. (1), acestuia îi revine obligația de a transfera o garanție echivalentă pentru a înlocui garanția financiară inițială, până la cel târziu la data scadenței obligației financiare garantate.

(3) La data scadenței obligațiilor financiare garantate, în măsura în care termenii din contractul de garanție financiară prevăd astfel, beneficiarul garanției financiare este obligat:

- fie să restituie garanția, în cazul în care obligația principală este îndeplinită;
- fie să compenseze valoarea garanției echivalente cu valoarea obligațiilor financiare garantate;
- fie să rețină garanția drept plată a acestor obligații.

(4) Garanția echivalentă transferată în îndeplinirea unei obligații financiare, conform alin. (2), va face obiectul aceluiași contract de garanție financiară fără transfer de proprietate ca și garanția financiară inițială și va fi considerată ca și când ar fi fost pusă la dispoziție la momentul la care a fost pusă la dispoziție garanția financiară inițială.

(5) Utilizarea garanției financiare de către beneficiarul acesteia, conform prevederilor prezentului articol, nu afectează valabilitatea sau exercitarea drepturilor beneficiarului garanției, ce decurg din contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate cu privire la garanția financiară transferată de către acesta în executarea unei obligații conform alin. (2).

(6) Prin derogare de la prevederile art. 51 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 525/2002, cu modificările ulterioare, instrumentele financiare care fac obiectul unei garanții financiare prevăzute de prezenta ordonanță nu sunt oprite de la tranzacționare pe piețele reglementate, în cazul în care contractul prevede dreptul de garanție mobilă.“

9. La articolul 12, litera b) a alineatului (1) va avea următorul cuprins:

„b) dreptul de a retrage garanția financiară constituită prin schimbarea sau înlocuirea acesteia cu o garanție financiară de aceeași valoare.“

10. La articolul 12, partea introductivă a alineatului (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În măsura în care contractul de garanție financiară cuprinde clauze în sensul celor prevăzute la alin. (1), punerea la dispoziție a garanției financiare, garanției financiare suplimentare sau înlocuirea garanției financiare, în temeiul obligației, respectiv dreptului decurgând din asemenea clauze, nu va putea fi declarată nulă sau anulabilă numai pe motiv că a fost realizată în următoarele condiții.“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 29 martie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 4 mai 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

București, 27 mai 2004.

Nr. 222.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție
financiară**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din
Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară și se
dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 25 mai 2004.
Nr. 387.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI

ORDIN**pentru aprobarea Documentului de politică și strategie privind implementarea
serviciului universal în sectorul comunicațiilor electronice**

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea nr. 304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu
privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice,

având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 744/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului
Comunicațiilor și Tehnologiei Informației,

ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Documentul de politică și strategie privind implementarea serviciului universal
anexa*) care face parte integrantă din prezentul
ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul
Oficial al României, Partea I.

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,

Dan Nica

București, 20 mai 2004.
Nr. 184.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Documentul de politică și strategie privind implementarea serviciului universal în sectorul comunicațiilor electronice

1. Necesitatea implementării serviciului universal în sectorul comunicațiilor electronice

În România, sectorul comunicațiilor a cunoscut, în ultimii ani, o evoluție deosebit de dinamică, având ca principale caracteristici ritmul constant de creștere a investițiilor și procesele de privatizare și liberalizare, pe fundalul unor evoluții tehnologice spectaculoase.

Comunicațiile reprezintă astăzi pentru România, ca și pentru majoritatea statelor lumii, un sector strategic al economiei naționale. Amploarea investițiilor atrase, expansiunea rapidă și mai ales capacitatea de a induce un efect multiplicativ de creștere economică, prin potențialul deosebit de stimulare a dezvoltării altor sectoare au transformat în ultimii douăzeci de ani comunicațiile într-unul din cele mai importante motoare ale economiei, atât la nivelul fiecăruia dintre statele lumii, cât și la nivel global.

Promovarea intereselor utilizatorilor finali reprezintă un obiectiv specific de importanță majoră al strategiei de dezvoltare a sectorului comunicațiilor. Instrumentele la care statul trebuie să recurgă pentru atingerea acestui obiectiv sunt multiple și complexe, mergând de la impunerea unor obligații de transparență menite să ajute utilizatorii finali în luarea unei decizii informate până la protejarea acestora în relația cu furnizorii prin mecanismele de soluționare a litigiilor, administrate de autoritatea de reglementare. Totodată, statul trebuie să vegheze la implementarea unor sisteme adecvate de apărare a dreptului la viață privată în acest sector, în vederea combaterii amenințărilor specifice, inerente utilizării noilor tehnologii de comunicație, precum și la asigurarea integrității și securității rețelelor publice de comunicații electronice. De asemenea, promovarea intereselor specifice ale utilizatorilor cu nevoi sociale speciale trebuie să constituie o prioritate, în spiritul politicilor europene de promovare a incluziunii sociale.

În centrul oricărui program de acțiuni destinat promovării intereselor utilizatorilor finali trebuie să se afle însă definirea și implementarea unei politici și strategii de serviciu universal eficiente și coerente. Accesul la un set minim de servicii de comunicații electronice este considerat un drept fundamental al cetățenilor, esențial pentru integrarea acestora în comunitate și, în sens mai larg, în societatea informațională. Serviciile de comunicații electronice depășesc latura personală și de afaceri a comunicării, constituind un instrument esențial pentru furnizarea către public a tuturor tipurilor de informații, bunuri și servicii, atât de către administrația publică (servicii sociale, de învățământ sau medicale, de exemplu), cât și de către sectorul privat (serviciile societății informaționale). Cei care nu au acces la servicii de comunicații electronice riscă să fie marginalizați în societatea secolului XXI.

Totodată, asigurarea serviciului universal este un instrument eficient de promovare a coeziunii sociale, economice și culturale în cadrul comunității, cu atât mai important

pentru România în contextul procesului de integrare europeană. De asemenea, dezvoltarea serviciilor de comunicații electronice încurajează o distribuție mai echilibrată a populației, având ca efect decongestionarea zonelor metropolitane, reducerea poluării și a traficului în marile orașe, și contribuie la estomparea diferențelor de dezvoltare dintre zonele rurale și cele urbane.

2. Reglementarea serviciului universal la nivelul Uniunii Europene

Asigurarea unui nivel determinat de calitate a serviciilor incluse în sfera serviciului universal la un tarif accesibil pentru toți utilizatorii a fost consacrată ca obiectiv al politicii comunitare în contextul adoptării pachetului de măsuri menite să pregătească momentul liberalizării depline a pieței de telecomunicații (liberalizarea serviciului de telefonie, 1998). Într-un mediu monopolist, unicului operator îi revenea în mod firesc obligația prestării unui serviciu de interes general, cu toate cerințele asociate acestuia, iar accesibilitatea tarifelor putea fi asigurată prin subvenționarea încrucișată între anumite categorii de servicii. O dată cu apropierea liberalizării, un număr de state membre ale Uniunii Europene, precum și asociațiile de protecție a consumatorilor, au ridicat problema capacității forțelor pieței de a satisface necesitățile de serviciu universal într-un mediu concurențial, atât din punct de vedere al calității, cât și din acela al accesibilității. În consecință, pachetul de reglementări comunitare a fost completat cu normele referitoare la serviciul universal (Directivele 96/19/EC, 97/33/EC și 98/10/EC), care au stabilit principiul potrivit căruia un set de servicii de telecomunicații de bază trebuie să fie întotdeauna disponibil, la un nivel de calitate determinat și la un tarif accesibil, chiar dacă piața liberalizată nu l-ar furniza de la sine în acești parametri.

O dată cu revizuirea cadrului european de reglementare, finalizată prin adoptarea noului pachet de directive în anul 2002, normele referitoare la serviciul universal au fost revizuite și grupate în *Directiva 2002/22/EC privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice*. Conform acestei directive, fiecare stat membru are obligația de a asigura disponibilitatea unui set minim de servicii pentru toți utilizatorii finali, la un preț accesibil și în condiții de calitate determinate. Directiva detaliază cerințele aferente fiecărui serviciu care intră în componența setului minim și conține prevederi referitoare la accesibilitatea tarifelor, controlul cheltuielilor de către utilizatorii finali, calitatea serviciilor, costul asigurării serviciului universal, finanțarea acestuia și transparența mecanismului de finanțare, precum și la posibilitatea revizuirii setului minim de servicii, în lumina evoluțiilor sociale, economice și tehnologice.

3. Reglementarea serviciului universal în România

3.1. Regimul anterior Legii nr.304/2003

În România, *Legea nr.74/1996 a telecomunicațiilor* a consacrat principiul serviciului universal ca un principiu de bază al activității de reglementare a sectorului de telecomunicații din România. În înțelesul acestei legi, principiul serviciului universal reprezenta furnizarea unui ansamblu minimal de servicii de calitate determinată, la tarife accesibile, pe întreg teritoriul țării. Datorită faptului că datează din 1996, această lege nu a transpus mai detaliat cerințele specifice ale legislației comunitare cu privire la serviciul

universal. Din acest motiv, Legea nr.74/1996 nu conținea prevederi referitoare la serviciile incluse în sfera serviciului universal, la cerințele pe care acestea trebuie să le îndeplinească sau la mecanismele de finanțare a serviciului universal.

Datorită gradului redus de dezvoltare a infrastructurii de telecomunicații, s-a apelat, în scopul asigurării serviciului universal, la mecanismul impunerii obligațiilor de dezvoltare prin licența de operare a rețelei de telefonie fixă. Pentru acoperirea costurilor generate de îndeplinirea acestor obligații, S.N.Tc. „Romtelecom” – S.A. a primit dreptul exclusiv de a furniza servicii de telefonie vocală fixă și linii de cablu închiriate până la 31 decembrie 2002.

Până la sfârșitul anului 2002 S.N.Tc. „Romtelecom” – S.A. a avut, conform licenței de operare, obligații legate de serviciul universal, concretizate în stabilirea unor obiective minime de dezvoltare, respectiv: digitalizarea graduală a rețelei și instalarea unui anumit număr de linii noi pe an până la sfârșitul anului 2002, creșterea în fiecare an a nivelului de calitate a serviciilor de telecomunicații de bază, până la aceeași dată, instalarea de telefoane publice, asigurarea de servicii privind registrele de abonați, precum și tratarea apelurilor de urgență. O dată cu liberalizarea deplină a pieței de comunicații electronice la 1 ianuarie 2003, obligațiile de serviciu universal ale S.N.Tc. „Romtelecom” – S.A. au încetat.

3.2. Regimul instituit de Legea nr.304/2003

Cadrul legislativ actual cu privire la serviciul universal are la bază *Legea nr.304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice*, denumită în continuare *Legea serviciului universal*, care transpune în plan național prevederile Directivei 2002/22/EC privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice.

3.2.1. Definirea serviciului universal

Conform dispozițiilor art.3 alin.(1) din *Legea serviciului universal*, *„dreptul de acces la serviciul universal reprezintă dreptul tuturor utilizatorilor finali de pe teritoriul României de a beneficia de serviciile din sfera serviciului universal, la un anumit nivel de calitate, indiferent de localizarea geografică și la tarife accesibile”*.

Din această definiție legală rezultă trei atribute esențiale ale serviciilor incluse în sfera serviciului universal în raport cu utilizatorii finali:

- a) *disponibilitatea*: asigurarea furnizării serviciilor din sfera serviciului universal;
- b) *calitatea*: asigurarea unui nivel minim de calitate a serviciilor din sfera serviciului universal;
- c) *accesibilitatea*: asigurarea unor tarife accesibile pentru serviciile din sfera serviciului universal.

3.2.2. Instituțiile abilitate să asigure implementarea serviciului universal în România

Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, denumit în continuare *MCTI*, în calitate sa de coordonator și garant al dezvoltării pieței de comunicații electronice din România, are atribuția de a stabili politica și strategia privind implementarea serviciului

universal. În acest sens, MCTI stabilește obiectivele de atins, atât pe termen scurt, cât și pe termen mediu și lung, în vederea asigurării posibilității de comunicare pentru toți cetățenii, cu respectarea principiilor transparenței, obiectivității, proporționalității și nediscriminării și având în vedere limitarea posibilelor efecte negative asupra concurenței.

Conform art.4 alin.(3) din Legea serviciului universal, pe baza politicii și strategiei stabilite de MCTI, Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANRC, are obligația să asigure dreptul de acces la serviciul universal pe întreg teritoriul României. ANRC primește astfel atribuții concrete în implementarea serviciului universal, fiind instituția abilitată să elaboreze condițiile și procedura de desemnare a furnizorilor de serviciu universal, să impună obligații în sarcina acestor furnizori în scopul îndeplinirii obiectivelor stabilite de către MCTI precum și să asigure îndeplinirea acestor obligații prin intermediul activităților de monitorizare și control.

3.2.3. Serviciile incluse în sfera serviciului universal

Potrivit prevederilor art.3 alin.(2) din Legea serviciului universal, „serviciile incluse în sfera serviciului universal sunt:

- a) furnizarea accesului la rețeaua publică de telefonie, la un punct fix;
- b) serviciul de informații privind abonații și punerea la dispoziție a registrelor abonaților;
- c) accesul la telefoanele publice cu plată.”

Pe lângă acestea, serviciul universal cuprinde și măsurile specifice pe care, în temeiul dispozițiilor art.8 din Legea serviciului universal, ANRC le poate impune furnizorilor de serviciu universal pentru a asigura că persoanele cu handicap beneficiază de serviciile prevăzute la art.3 alin.(2) lit.a)-c) în condiții similare cu cele oferite celorlalți utilizatori finali.

a) Furnizarea accesului la rețeaua publică de telefonie, la un punct fix (art.5 din Legea serviciului universal)

ANRC va lua toate măsurile necesare, va crea premisele și va stabili condițiile, astfel încât cererile rezonabile ale utilizatorilor finali privind accesul și conectarea la un punct fix la rețele publice de telefonie și de acces la un punct fix la serviciile de telefonie destinate publicului să poată fi satisfăcute în întregime pe termen lung, în condițiile stabilite de Legea serviciului universal și de prevederile prezentului document de politică și strategie.

Conexiunea furnizată trebuie să asigure utilizatorilor finali posibilitatea de a iniția și de a primi apeluri telefonice locale, naționale și internaționale, de a iniția, în mod gratuit, apeluri de urgență, inclusiv folosind numărul unic 112, și, acolo unde este posibil, având în vedere tehnologiile utilizate preponderent de majoritatea abonaților și fezabilitatea tehnologică, comunicații prin fax și comunicații de date, la o rată de transfer suficientă pentru a permite accesul funcțional la Internet. Această conexiune poate fi realizată prin folosirea oricărei tehnologii, prin cablu sau pe cale radio (*wireline* sau *wireless*), în măsura în care sunt asigurate funcțiile cerute.

b) Serviciul de informații privind abonații și punerea la dispoziție a registrelor abonaților (art.6 din Legea serviciului universal)

ANRC va lua toate măsurile astfel încât furnizorii de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la art.3 alin.(2) lit.b) să pună la dispoziție utilizatorilor finali cel puțin un registru complet al abonaților, în formă tipărită, electronică sau în ambele forme. Registrul trebuie actualizat periodic, cel puțin o dată pe an, iar forma acestuia se aprobă în prealabil de către ANRC.

ANRC va lua de asemenea toate măsurile astfel încât furnizorii de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la art.3 alin.(2) lit.b) să pună la dispoziție utilizatorilor finali, inclusiv utilizatorilor de telefoane publice cu plată, cel puțin un serviciu de informații privind abonații.

ANRC va stabili ce date vor fi puse la dispoziția publicului prin intermediul registrului abonaților și serviciului de informații privind abonații în condițiile prevăzute la art.14 din Legea nr.676/2001 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul telecomunicațiilor.

c) Accesul la telefoanele publice cu plată (art.7 din Legea serviciului universal)

ANRC poate impune furnizorilor de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la art.3 alin.(2) lit.c) obligații privind asigurarea unui număr suficient de telefoane publice cu plată, a unei acoperiri geografice corespunzătoare, a accesibilității acestor telefoane pentru persoanele cu handicap și a unui anumit nivel de calitate a serviciilor, în vederea satisfacerii necesităților rezonabile ale utilizatorilor finali.

ANRC va asigura dreptul utilizatorilor de a iniția, în mod gratuit și fără a folosi nici un mijloc de plată, apeluri de urgență de la telefoanele publice cu plată, folosind numărul unic pentru apeluri de urgență sau alte numere telefonice naționale pentru anunțarea urgențelor.

d) Măsuri specifice pentru utilizatorii cu handicap (art.8 din Legea serviciului universal)

ANRC va impune furnizorilor de serviciu universal, dacă este cazul, obligația de a lua măsuri specifice pentru a asigura că persoanele cu handicap beneficiază de serviciile prevăzute la art.3 alin.(2) lit.a)-c) în condiții corespunzătoare de disponibilitate, calitate și accesibilitate.

3.2.4. Accesibilitatea serviciilor incluse în sfera serviciului universal

Accesibilitatea se definește în raport cu o serie de factori, cum ar fi: condițiile naționale specifice (PIB/cap de locuitor), cheltuielile de utilizare a telefonului, costul relativ al utilizării serviciilor de comunicații electronice în comparație cu alte servicii, precum și capacitatea utilizatorilor de a-și monitoriza și controla cheltuielile implicate de achiziționarea serviciilor de comunicații electronice.

Potrivit art.9 din Legea serviciului universal, ANRC monitorizează evoluția și nivelul tarifelor serviciilor din sfera serviciului universal, prestate de furnizorii de serviciu universal, în special în legătură cu nivelul general al prețurilor și al veniturilor consumatorilor.

ANRC va putea decide, în scopul creșterii accesibilității serviciilor, impunerea în sarcina furnizorilor de serviciu universal a uneia sau mai multora dintre următoarele obligații:

- a) să aplice *tarife comune*, inclusiv prin stabilirea unei medii pe zone geografice, pe teritoriul național, având în vedere condițiile specifice (art.9 alin.(2));
- b) să respecte anumite *plafone tarifare sau formule de control al creșterii tarifelor* (art.9 alin.(2));
- c) să ofere consumatorilor *opțiuni tarifare sau pachete tarifare diferite de cele practicate în condiții comerciale normale* (art.9 alin.(3)), în scopul asigurării posibilității persoanelor cu venituri reduse sau cu nevoi sociale speciale de a beneficia de serviciile de telefonie destinate publicului.

MCTI stabilește prin intermediul prezentului document de politică și strategie categoriile de persoane care beneficiază de opțiunile tarifare sau pachetele tarifare oferite, aceste categorii fiind reprezentate de familiile, inclusiv persoane singure, cu venituri reduse. Astfel, ANRC va identifica, pornind de la criteriul veniturilor, acele familii, inclusiv persoane singure, cu venituri reduse care vor beneficia de astfel de opțiuni sau pachete tarifare.

Condițiile în care, pe baza măsurilor adoptate de ANRC în conformitate cu prevederile prezentului document de politică și strategie, utilizatorii finali beneficiază de tarifele practicate de furnizorii de serviciu universal trebuie să fie transparente, se publică și vor fi aplicate în mod nediscriminatoriu de către furnizorii de serviciu universal în cauză. ANRC poate impune modificarea sau renunțarea la anumite tarife sau scheme tarifare, de asemenea ținând cont de prevederile prezentului document de politică și strategie.

Conform art.10 din Legea serviciului universal, ANRC va lua toate măsurile pentru a se asigura că furnizorii de serviciu universal nu vor impune abonaților obligații privind plata unor servicii suplimentare față de cele din sfera serviciului universal pe care au obligația să le presteze sau a unor facilități suplimentare față de cele prevăzute la art.8 sau la art. 9 alin.(3), în cazul în care acestea nu sunt necesare furnizării acelor servicii din sfera serviciului universal sau a acelor facilități.

În cazul în care consideră că interesele utilizatorilor nu sunt protejate în mod corespunzător, ANRC este abilitată să reglementeze condițiile în care furnizorii de serviciu universal trebuie să pună la dispoziția abonaților, la cerere, facilități care să le permită acestora să monitorizeze și să controleze cheltuielile ocazionate de plata tarifelor serviciilor din sfera serviciului universal și să evite deconectarea nejustificată, astfel:

- a) *Facturarea detaliată*. ANRC va stabili, cu respectarea prevederilor art.10 din Legea nr.676/2001, informațiile minime pe care trebuie să le conțină factura detaliată care va fi emisă de către furnizorii de serviciu universal în mod gratuit. Acolo unde este cazul, ANRC va aproba oferirea de informații suplimentare față de cele mai sus menționate, în mod gratuit sau la un tarif rezonabil.
- b) *Restricționarea selectivă, gratuită, a inițierii de apeluri de un anumit tip sau către anumite tipuri de numere*.

c) *Modalități de plată în avans.* ANRC poate impune furnizorilor de serviciu universal stabilirea unor modalități prin care consumatorii au posibilitatea de a plăti în avans tariful de utilizare a rețelei publice de telefonie și a serviciilor de telefonie destinate publicului.

d) *Plata eșalonată a tarifelor de conectare la rețeaua publică de telefonie.* ANRC poate impune furnizorilor de serviciu universal stabilirea unor modalități prin care consumatorii au posibilitatea de a plăti eșalonat, după furnizarea conexiunii, tariful de conectare la rețeaua publică de telefonie și va lua toate măsurile, conform legii, pentru ca utilizatorii să nu fie expuși de către furnizorii de serviciu universal unor măsuri disproporționate sau discriminatorii în cazul în care întârzie plata facturilor telefonice.

În cazul categoriilor de persoane stabilite de către MCTI prin intermediul prezentului document de politică și strategie, care datorită veniturilor reduse, necesită o protecție suplimentară, ANRC poate impune furnizorilor de serviciu universal obligația de a oferi acestor persoane unele din următoarele facilități, aplicabile în caz de neplată a facturii telefonice, facilități care vor fi prevăzute expres în contractele încheiate cu utilizatorii finali care fac parte din aceste categorii:

- a) sumele datorate de abonat să nu fie purtătoare de dobânzi, majorări sau penalități;
- b) deconectarea de la rețeaua publică de telefonie să nu aibă loc mai devreme de expirarea termenului stabilit în prealabil de ANRC, calculat de la suspendarea furnizării serviciului;
- c) pe durata suspendării serviciului, abonatul să poată primi orice apeluri și să poată iniția numai acele apeluri care nu presupun nici o plată din partea sa;
- d) reluarea furnizării serviciului, indiferent dacă se realizează după suspendare sau după deconectare, să se facă în mod gratuit, după achitarea de către abonat a facturii a cărei neplată a atras suspendarea sau deconectarea.

Conform legii, în toate cazurile, furnizorii de serviciu universal vor putea suspenda furnizarea serviciului de telefonie destinat publicului la un punct fix, în caz de neplată a facturii telefonice, doar în urma notificării abonatului. Deconectarea de la rețeaua publică de telefonie nu va avea loc mai devreme de 60 de zile de la suspendare, perioadă în care este permisă doar inițierea sau primirea de apeluri care nu presupun nici o plată de către abonat.

ANRC poate extinde asupra tuturor furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice obligația de a lua măsurile specifice mai sus menționate, aplicabile în cazul neplății facturii telefonice pentru utilizarea la un punct fix a rețelei publice de telefonie.

3.2.5. Calitatea serviciilor incluse în sfera serviciului universal

Potrivit art.11 din Legea serviciului universal, ANRC stabilește parametrii de calitate pentru furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal și metodele de evaluare a respectării acestora. ANRC poate stabili parametri de calitate suplimentari pentru furnizarea serviciilor incluse în sfera serviciului universal către persoanele cu handicap.

Furnizorii de serviciu universal vor fi obligați să transmită ANRC și să publice informații corespunzătoare și actualizate privind modul de respectare a parametrilor de calitate pentru furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal pe care sunt obligați să le presteze. ANRC stabilește conținutul, forma și modul de transmitere și publicare a acestor informații, pentru ca utilizatorii finali să beneficieze de informații complete, comparabile și ușor accesibile.

ANRC poate impune furnizorilor de serviciu universal îndeplinirea anumitor obiective de performanță privind calitatea serviciilor din sfera serviciului universal pe care sunt obligați să le presteze și va monitoriza îndeplinirea de către furnizorii de serviciu universal a acestor obiective. În acest sens, ANRC poate dispune verificarea datelor privind realizarea obiectivelor de performanță printr-un audit independent, pe cheltuiala furnizorului de serviciu universal în cauză, pentru a asigura exactitatea și comparabilitatea datelor furnizate de către acesta.

3.2.6. Desemnarea furnizorilor de serviciu universal

În vederea asigurării condițiilor de exercitare a dreptului de acces la serviciul universal, art.4 din Legea serviciului universal prevede soluția desemnării unuia sau mai multor furnizori de serviciu universal, cărora li se va impune obligația de a presta unul sau mai multe servicii din sfera serviciului universal, în anumite zone sau pe întreg teritoriul României. Condițiile și procedura de desemnare a furnizorilor de serviciu universal se stabilesc de ANRC, cu respectarea principiilor eficienței, obiectivității, transparenței și non-discriminării.

Orice persoană poate furniza servicii din sfera serviciului universal pe teritoriul României, contribuind din proprie inițiativă la implementarea serviciului universal, fără ca aceasta să conducă la dobândirea calității de furnizor de serviciu universal.

3.2.7. Finanțarea obligațiilor de serviciu universal

În cazul în care estimează că furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal ar putea constitui o sarcină injustă pentru furnizorii de serviciu universal, ANRC va acționa în vederea stabilirii costului net al furnizării acestor servicii. În acest scop, ANRC poate recurge la următoarele metode:

- a) calcularea costului net, luând în considerare toate beneficiile comerciale, tangibile și intangibile, ce pot fi realizate de furnizorul de serviciu universal în legătură cu serviciile din sfera serviciului universal pe care este obligat să le presteze;
- b) stabilirea costului net rezultat în urma aplicării procedurii de desemnare a furnizorului de serviciu universal.

În cazul în care constată, pe baza stabilirii costului net, că prestarea serviciilor din sfera serviciului universal reprezintă o sarcină injustă pentru furnizorul de serviciu universal, ANRC va decide, la cererea furnizorului de serviciu universal, compensarea costului net astfel determinat. ANRC va implementa mecanismul de compensare a costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal, identificând furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice care au obligația să contribuie la compensare și stabilind

cuantumul contribuțiilor datorate, modalitatea și termenul de plată, precum și orice alte elemente necesare în vederea funcționării acestui mecanism, în conformitate cu prevederile prezentului document de politică și strategie.

4. Implementarea serviciului universal în România

4.1. Premise

Așa cum decurge din prevederile legii, asigurarea dreptului de acces la serviciul universal pentru cetățenii României presupune asigurarea pe întreg teritoriul țării a *disponibilității, calității și accesibilității* serviciilor din sfera serviciului universal, respectiv a *accesului la rețeaua publică de telefonie la un punct fix, a serviciilor de informații privind abonații și a registrelor abonaților*, precum și a *accesului la telefoanele publice cu plată*.

Abordarea problemei implementării serviciului universal trebuie să țină seama de particularitățile situației din România față de situația existentă în alte țări europene, și în special în statele membre ale Uniunii Europene. În timp ce în majoritatea țărilor din Uniunea Europeană a fost posibilă desemnarea cvasi-automată ca furnizor de serviciu universal a operatorului național de rețele fixe, fost deținător al monopolului, datorită rețelei sale bine dezvoltate, care putea fi relativ ușor extinsă către orice nou utilizator, în România situația este radical diferită, datorită ratei de penetrare considerabil mai mici. Astfel, în timp ce în statele membre ale Uniunii Europene servirea tuturor utilizatorilor poate fi realizată la costuri rezonabile, în România costurile de conectare pe termen scurt a tuturor gospodăriilor la rețeaua fixă ar fi foarte mari, necesitând o extindere masivă a rețelei. În plus, o treime din teritoriul țării este acoperit de munți, făcând și mai dificilă această extindere. Alte dificultăți cu care se confruntă România sunt puterea scăzută de cumpărare a populației, care are un impact negativ asupra accesibilității serviciului universal, și insuficiența resurselor bugetare care să acopere costurile de furnizare a serviciilor din sfera serviciului universal, ceea ce determină necesitatea asigurării finanțării în principal de către jucătorii de pe piață.

4.2. Obiectivele politicii și strategiei privind implementarea serviciului universal

Punând în balanță condițiile concrete ale pieței românești și imperativul asigurării posibilității de comunicare pentru toți cetățenii, principalele obiective ale politicii privind implementarea serviciului universal sunt următoarele:

- ***Pe termen scurt:***

1. Asigurarea disponibilității, calității și accesibilității acelor servicii din sfera serviciului universal care reprezintă mijloace rezonabile de acces la serviciul de telefonie destinat publicului. Exemple de astfel de servicii sunt punerea la dispoziție a telecentrelor și a telefoanelor publice cu plată;
2. Asigurarea accesibilității serviciilor de acces la rețeaua publică de telefonie la un punct fix sau la un mijloc rezonabil de acces la serviciul de telefonie destinat publicului, pentru anumite categorii defavorizate de utilizatori;

3. Asigurarea disponibilității, calității și accesibilității serviciilor de informații privind abonații și a registrelor abonaților;

- ***Pe termen mediu și lung:***

4. Creșterea disponibilității serviciilor de telefonie la un punct fix. În România, asigurarea disponibilității serviciilor de acces la rețeaua publică de telefonie la un punct fix pe întreg teritoriul țării, la un anumit standard de calitate, în condiții de accesibilitate pentru toți cetățenii, este un obiectiv ce poate fi îndeplinit numai *pe termen mediu și lung*.

Având în vedere caracteristicile tehnice, care permit operatorilor de rețele mobile să furnizeze acces la rețeaua publică de telefonie în condiții de funcționalitate similare cu cele oferite de operatorii de rețele fixe, precum și scopul principal al serviciului universal, și anume asigurarea posibilității de comunicare pentru toți cetățenii, prezentul document de politică și strategie pornește de la principiul neutralității tehnologice, considerând că obiectivul asigurării accesului la rețeaua publică de telefonie la un punct fix și al furnizării unui mijloc rezonabil de acces la serviciul de telefonie destinat publicului poate fi atins atât prin intermediul serviciilor de telefonie fixă, cât și prin intermediul serviciilor de telefonie mobilă. Prin urmare, obiectivele politicii și strategiei privind implementarea serviciului universal pot fi atinse în condiții de eficiență atât de operatorii de rețele fixe cât și de operatorii de rețele mobile, care vor putea deveni, astfel, furnizori de serviciu universal.

4.3. Modalitățile concrete de implementare a serviciului universal

4.3.1. Obiectivul pe termen mediu și lung

Furnizarea accesului la rețeaua publică de telefonie, la un punct fix, în condiții de disponibilitate, calitate și accesibilitate, este considerată o premisă esențială a tranziției către Societatea Informațională. De aceea, dacă *pe termen scurt* se poate aprecia că fixarea unei ținte de penetrare similară mediei înregistrate în țările membre ale Uniunii Europene ar implica înregistrarea unor costuri nete deosebit de ridicate, *pe termen mediu și lung* este necesară alinierea completă la standardele de serviciu universal, astfel cum sunt prevăzute acestea în Directiva 2002/22/EC.

În acest sens, MCTI apreciază liberalizarea pieței comunicațiilor electronice ca fiind un factor esențial care va conduce, pe termen mediu și lung, la creșterea gradului de penetrare a serviciilor de telefonie la punct fix. Astfel, ANRC, prin măsurile luate, va acționa în continuare pentru eliminarea barierelor de intrare pe piață, creând cadrul pentru dezvoltarea unei concurențe efective între furnizorii de servicii de comunicații electronice, ceea ce va avea ca rezultat creșterea investițiilor în infrastructură și creșterea penetrării serviciilor de telefonie la punct fix. Totodată, creșterea concurenței pe piață și presiunea tot mai mare asupra tarifelor serviciilor de telefonie, determinată de progresul tehnic și de evoluția fenomenului de convergență a tehnologiilor, vor duce la ajustarea tarifelor la niveluri accesibile unor părți din ce în ce mai largi ale populației.

De asemenea, se estimează că pe termen lung regiunile în care furnizarea accesului la rețeaua publică de telefonie la punct fix este neprofitabilă vor deveni atractive pentru operatorii de pe piață, datorită creșterii puterii de cumpărare și a nivelului de trai.

Pe măsură ce evoluția concurenței și evoluția economico-socială de ansamblu vor duce la apropierea situației de fapt din România de limitele naturale de creștere a disponibilității serviciilor, și pe baza îndeplinirii obiectivelor pe termen scurt, care va acționa la rândul său în aceeași direcție, va putea fi luată în considerare folosirea parțială sau chiar integrală a fondurilor disponibile pentru finanțarea creșterii în continuare a disponibilității serviciilor de telefonie la punct fix, precum și a serviciilor de Internet de bandă largă (de tip *broadband*). De asemenea, asigurarea accesului pe scară largă la educație și cultură pentru toate categoriile sociale, prin realizarea conectării la Internet a tuturor instituțiilor de învățământ, reprezintă un obiectiv pe termen lung. Creșterea gradului de utilizare și asigurarea calității și accesibilității conexiunii la Internet în toate sectoarele vieții economico-sociale conduc la atingerea dezideratului de Societate Informațională, oferind întregii societăți posibilitatea de a beneficia din plin de avantajele accesului la informații, condiție esențială a noii direcții în care se îndreaptă România.

4.3.2. Obiectivele pe termen scurt

a) Acțiunile prioritare pe care ANRC le va duce la îndeplinire pe termen scurt se vor concentra asupra asigurării disponibilității, calității și accesibilității acelor servicii din sfera serviciului universal care reprezintă mijloace rezonabile de acces la serviciul de telefonie destinat publicului. Acestea sunt:

- *Instalarea de telecentre.* Telecentreele reprezintă o soluție la problema furnizării accesului la rețeaua publică de telefonie la un punct fix și oferă comunităților rurale posibilitatea de a atinge un nivel mai înalt de dezvoltare economică. Furnizarea serviciilor de acces la Internet constituie un serviciu suplimentar important ce poate fi asigurat prin intermediul telecentrelor.
- *Instalarea de telefoane publice cu plată.*

ANRC va analiza opțiunile și va lansa procedurile concrete de implementare, selectând acele soluții care să conducă la minimizarea costurilor nete. Procedura recomandată constă în organizarea unui mecanism competitiv de desemnare a furnizorilor de serviciu universal la nivelul unor zone de implementare ce urmează a fi definite din punct de vedere geografic și demografic, într-o manieră care să asigure selectarea celor mai eficiente proiecte în condițiile deservirii cu prioritate a localităților ce nu beneficiază de servicii de acces la rețeaua publică de telefonie la un punct fix sau de un mijloc rezonabil de acces la serviciul de telefonie destinat publicului precum și a celor în care penetrarea acestor servicii este deosebit de redusă. Procedura va fi neutră din punct de vedere tehnologic și va fi bazată pe criteriul celei mai mici subvenții solicitate de candidați pentru acoperirea costurilor.

b) Totodată, acțiunile ce vor fi întreprinse de ANRC vor avea în vedere asigurarea accesibilității serviciilor de acces la rețeaua publică de telefonie la un punct fix sau la un mijloc rezonabil de acces la serviciul de telefonie destinat publicului, pentru anumite categorii defavorizate de utilizatori. Astfel, pe baza criteriului veniturilor, familiile, inclusiv persoanele singure, cu venituri reduse vor putea beneficia, în limita resurselor disponibile, de:

- *Acordarea unor subvenții pentru accesul la rețelele publice de telefonie la un punct fix;*
- *Acordarea unor facilități aplicabile în caz de neplată a facturii telefonice.*

c) În al treilea rând, ANRC va urmări asigurarea disponibilității, calității și accesibilității serviciilor de informații privind abonații și a registrelor abonaților.

4.3.3. Finanțarea acțiunilor întreprinse în vederea îndeplinirii obiectivelor de serviciu universal

În vederea compensării costului net aferent atingerii acestor obiective, ANRC va stabili un mecanism de finanțare bazat pe o contribuție impusă unui număr cât mai mare de furnizori de pe piață. Acest mecanism prezintă mai multe avantaje: este cel mai eficient mijloc de a asigura finanțarea pentru programe destinate unor regiuni și utilizatori ținută; este cel mai transparent mecanism de finanțare; este bazat pe principiul minimei distorsionări a pieței; contribuțiile sunt proporționale și nediscriminatorii.

Mecanismul de finanțare va fi administrat de ANRC, fondurile destinate finanțării serviciilor urmând a fi identificate distinct de alte venituri administrate de această instituție.

Politica MCTI pe termen scurt se focalizează pe creșterea disponibilității telecentrelor și telefoanelor publice, în vederea asigurării rapide, pentru toți cetățenii țării, a unor mijloace rezonabile de acces la rețelele publice de comunicații electronice. În condițiile resurselor existente, în special construirea de telecentre reprezintă un mijloc eficient de prevenire a apariției fenomenului de excluziune socială, ținând cont de faptul că prin intermediul acestora poate fi asigurată atât primirea de apeluri telefonice cât și furnizarea serviciilor de acces la Internet.

În același timp, politica MCTI se concentrează, pe termen scurt, pe asigurarea accesibilității serviciilor de telefonie pentru o pătură socială cât mai largă din rândul cetățenilor României, prin subvenționarea serviciilor de acces la rețea pentru cele mai defavorizate categorii de utilizatori. Pe această bază, se preconizează creșterea gradului de disponibilitate a serviciilor de telefonie acționându-se în direcția îndeplinirii obiectivului privind furnizarea accesului la rețeaua publică de telefonie, la un punct fix, și prevenindu-se activ apariția fenomenului de excluziune socială.

Luând în considerare aceste priorități și ținând cont de principiile minimei atingeri aduse concurenței, nediscriminării și proporționalității, în vederea colectării fondurilor necesare finanțării serviciului universal, MCTI a elaborat un program de acțiune la sfârșitul căruia politica și strategia privind implementarea serviciului universal va fi revizuită în condițiile aderării României la structurile comunitare.

Astfel, în anul 2004, ANRC va percepe de la furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de la furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului cu o cifră de afaceri înregistrată în anul precedent mai mare sau egală cu 3.000.000 euro o sumă egală cu 0,8% din cifra lor de afaceri, din care s-au scăzut în prealabil veniturile provenite din interconectare și serviciile de roaming (pentru proprii abonați), urmând ca în perioada 2005-2010 procentul să fie de 0,5%, dar nu mai mult de 2.000.000 euro

pentru fiecare furnizor. În cazul în care, prin aplicarea procentului de 0,5%, vor exista furnizori a căror obligație de plată depășește 2.000.000 euro, procentul ce va fi utilizat pentru calcularea contribuțiilor furnizorilor cu o cifră de afaceri înregistrată în anul precedent mai mare sau egală cu 3.000.000 euro se va diminua astfel încât suma maximă plătită de un furnizor să fie egală cu 2.000.000 euro.

În plus, orice persoană poate contribui, din proprie inițiativă, la implementarea serviciului universal prin participarea la finanțarea mecanismului de compensare a costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal.

Ținând cont de prioritățile pe care prezentul document de politică și strategie le fixează pe termen scurt, considerăm că repartizarea optimă a fondurilor totale **în perioada imediat următoare** este dată de alocarea a:

- **45%** din fondurile totale pentru finanțarea obiectivului privind asigurarea disponibilității, calității și accesibilității acelor servicii care reprezintă mijloace rezonabile de acces la serviciul de telefonie destinat publicului prin intermediul instalării de telecentre;
- **35%** din fondurile totale pentru finanțarea obiectivului privind asigurarea accesibilității serviciilor de acces la rețeaua publică de telefonie la un punct fix pentru familiile, inclusiv persoanele singure, al căror venit net mediu lunar pe membru de familie este mai mic de 2.460.000 lei; și
- **20%** din fondurile totale pentru finanțarea obiectivului privind asigurarea disponibilității, calității și accesibilității acelor servicii care reprezintă mijloace rezonabile de acces la serviciul de telefonie destinat publicului prin intermediul instalării de telefoane publice și a obiectivului privind asigurarea disponibilității, calității și accesibilității serviciilor de informații privind abonații și a registrelor abonaților.

4.3.4. Implementarea și controlul implementării strategiei

Implementarea obiectivelor stabilite prin prezentul document de politică și strategie revine ANRC.

Pe parcursul implementării, MCTI va urmări aplicarea eficientă a măsurilor stabilite, prin monitorizarea continuă a modului de desfășurare a acțiunilor întreprinse în direcția îndeplinirii obiectivelor fixate, cu scopul de a identifica din timp tendințele de schimbare și a elabora căi de acțiune adecvate noilor situații existente pe piață. Pentru a putea reacționa prompt la cerințele pieței, MCTI va pune la punct și se va baza pe un sistem de indicatori, de natură să permită identificarea tendințelor majore ale mediului social-economic și tehnologic și să asigure stabilirea celei mai eficiente strategii pornind de la evoluțiile principalilor factori de influență din acest sector.

MCTI consideră că implementarea serviciului universal are un rol esențial în combaterea excluziunii sociale, în dezvoltarea regională și, mai ales, în asigurarea posibilității de comunicare pentru toți cetățenii, înlăturând astfel barierele din calea dezvoltării structurale a societății românești spre o Societate Informațională modernă, compatibilă cu standardele Uniunii Europene, cu baze solide, care să asigure o integrare deplină și eficientă în structurile comunitare. Astfel, prezenta politică și strategie constituie un pas esențial în direcția integrării României din punct de vedere socio-economic în Europa secolului XXI, creând premisele trecerii într-o nouă etapă de evoluție, cea a economiei bazate pe cunoaștere.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
